

surveillance technologies. Striking a balance between security imperatives and individual privacy rights remains a critical concern.

The effective deployment of AI in cybersecurity hinges on the availability of skilled professionals capable of developing, implementing, and managing AI-driven security solutions. Bridging the skills gap and fostering AI expertise within the cybersecurity workforce is imperative.

The symbiotic relationship between AI and cybersecurity holds immense potential in fortifying digital defenses, thwarting cyber threats, and safeguarding critical assets. By harnessing the power of AI for threat detection, predictive intelligence, access control, and vulnerability management, organizations can proactively mitigate risks and respond decisively to security incidents. As AI continues to evolve, it is crucial to address the associated challenges and ethical considerations while maximizing the transformative potential of AI in enhancing cybersecurity resilience in an increasingly interconnected world.

Трипольська Н. В.
Науковий керівник: Сущенко Л. О.
Запорізький національний університет

КОМПЕТЕНТІСНИЙ ПІДХІД ДО ФОРМУВАННЯ КОМУНІКАТИВНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ В ІГРОВІЙ ДІЯЛЬНОСТІ

Інтенсивні зміни, що відбуваються останнє десятиліття у суспільстві, задають нові вимоги до особистості. Головним завданням української політики в умовах реформування є забезпечення якісної освіти на основі змісту його фундаментальності, відповідності актуальним та перспективним потребам особистості, нашого суспільства та держави. Відповідність зазначеним вимогам спонукало до оновлення змісту освітнього процесу в Україні, адаптації його до вимог світового освітнього простору та орієнтації навчальних програм на компетентісний підхід.

Про актуальність проблеми формування комунікативної компетентності дітей дошкільного віку зазначено у Базовому компоненті дошкільної освіти, де

визначено, що «провідним завданням у контексті навчання у ЗДО визначено розвиток мовлення дитини, її активну позицію у процесі оволодіння мовленням».

В роботах таких вчених, як І. Бех, І. Зарубінська, О. Кононко, І. Родигіна, вказується на те, що компетентнісний підхід не лише передбачає передачу знань та соціального досвіду, але й готує людину до розв'язання соціальних проблем у майбутньому, використання актуальних та нетрадиційних знань і дій. О. Кононко вбачає у компетентнісному підході спрямованість освітнього процесу на формування основних компетентностей та компетенцій особистості, враховуючи необхідність розвитку гнучкої та творчої особистості.

Формування комунікативної компетентності у дітей є важливим для їхнього повноцінного розвитку як особистості. Старший дошкільний вік розглядається як період становлення суб'єкта мовленнєвої діяльності, що включає перехід від готовності дитини спілкуватися з дорослими («Я хочу, щоб мене вчили») до формування оцінно-контрольних дій у процесі самостійної мовленнєвої діяльності («Можу зробити сам», «Можу використати те, чого навчився», «Я можу багато, але не все»). Внутрішня мотивація до діяльності виникає з пізнавального інтересу дитини («Цікаво», «Хочу знати», «Хочу пізнавати нове», «Хочу зрозуміти», «Хочу навчитися»).

Зазначимо, що це призводить до накопичення конкретних лінгвістичних знань і навичок, що стають метою мовленнєвої активності дошкільника. Таким чином, основним завданням закладів дошкільної освіти на сучасному етапі є організація освіти, орієнтованої на розвиток компетентностей, спрямованої на формування соціально-комунікативних навичок у вихованців – майбутніх школярів. Дошкільників слід навчити:

1. Орієнтуватися в іграшках, розповідях однолітків і дорослих;
2. Розуміти та охоче приймати завдання і пропозиції дорослого;
3. Доводити розпочату справу до завершення та досягати результатів;
4. Ставити запитання на цікаві теми;
5. Робити висновки з отриманої інформації;

6. Уважно слухати співрозмовника, поважати його думки та інтереси, спокійно відстоювати свої погляди;

7. Адекватно реагувати у конфліктних ситуаціях тощо.

Отже, заклад дошкільної освіти, що стоїть поруч із сімейним вихованням, вкладає основи соціокультурного розвитку особистості. Освіта та виховання дітей дошкільного віку повинні відповідати принципам модернізації освіти в Україні, згідно з яким основним результатом педагогічного впливу стає формування ключових компетентностей особистості. Серед першочергових завдань, які спрямовані на підвищення ролі дошкільної педагогіки в сучасному українському суспільстві, визначається перехід до нового типу гуманістично спрямованої інноваційної освіти, що ґрунтується на розумінні людини як найвищої суспільної цінності.

Трунова Т.Ю.
Науковий керівник: Черкашин А.І.
НТУ «ХП»

ОСОБЛИВОСТІ СФОРМОВАНOSTІ ЛІДЕРСЬКИХ ЯКОСТЕЙ У ВОЛОНТЕРІВ

Волонтерська діяльність – це форма громадської активності, яка передбачає безоплатну допомогу та участь у різноманітних благодійних та соціальних ініціативах. Волонтери є невід’ємною частиною цього процесу, і деякі з них розвивають лідерські якості, що роблять їх ефективними гідями в галузі волонтерства.

Мотивація у волонтерській діяльності, глибоко переплетена з особистими цінностями, бажанням допомагати іншим та відчуттям відповідальності перед спільнотою. Це внутрішнє відчуття дозволяє волонтерам віддавати свій час та зусилля для реалізації соціальних та гуманітарних ініціатив. Надає волонтерам-лідерам сили допомагати іншим та вносити позитивні зміни у своєму товаристві. Вони можуть бути джерелом натхнення для інших, визначаючи спільні цілі та напрямки для їх досягнення. Волонтери зазвичай мають сильну соціальну відданість, що стимулює їхню мотивацію. Бажання приносити